

Indholdsfortegnelse

Indledning	2
Hvis en elev dør	3
Hvis en medarbejder dør	4
Hvis en elev mister søskende / forældre.....	5
Hvis der sker en ulykke	7
Bilag 1	8
Bilag 2	9
Bilag 3	10
Bilag 4	11
Bilag 5	13
Bilag 6	14
Bilag 7	15
Bilag 8 – Litteraturliste	19

Sorghandleplan

Denne plan skal opfattes som et "beredskab" på Bregnbjergskolen, der kan bruges, hvis "det, der ikke må ske, sker".
Planen skal opfattes som et forslag, som kan justeres.
Med skolen er SFO naturligt underforstået.

Hvis en elev dør.

Hvis en medarbejder dør.

Hvis en elev mister søskende/forældre.

Hvis der sker en ulykke.

Det er afdelingslederen for den berørte afdeling der er ansvarlig for at sorgplanen følges.

En meddelelse om, at nogen, vi kender, er døde, skaber en eller anden form for følelsesmæssig samt praktisk forvirring og kaos.

For at tage del, kræves ikke et overmenneske – kun et menneske. Alligevel er det legalt ikke at kunne, bare man sikrer sig, at en anden tager over.

Det er alment kendt, at mennesker i sorg og krise ofte føler sig undgåede og isolerede.

Dette materiale kan

- skabe tryghed og orden i en forvirret og kaotisk situation
- skabe grundlag for en erkendelse af, at der i en krisesituation skal snakkes og handles – ikke ties.

***Du kan ikke hindre sorgens fugle i at flyve over dit hoved,
men du kan forhindre dem i at bygge rede.
(Kinesisk ordsprog)***

Hvis en elev dør

Hvis dødsfaldet sker på en skoledag

- Der flages på halvt på Bregnbjergskolen.
- Personalet indkaldes på lærerværelset. Klasselærer og ledelse informerer.
SFO lederen indkalder og informerer SFO personalet.
- Klasselæreren sørger for information til klassens forældre via AULA. (bilag 3)
- Den berørte klasse orienteres af klasselæreren.
Klasselæreren, en anden lærer og når det drejer sig om Indskoling, en klassepædagog fra SFO med tæt relation til klassen, er sammen med klassen resten af skoledagen.
- SFO sørger for pasning af samtlige indskolingselever, indtil forældrene afhenter.
- Skolens øvrige klasser underrettes af deres lærere.
- Når alle skolens elever er underrettet i klasserne, samles elever og personale til en kort mindehøjtidelighed i aulaen, hvor der afholdes et minuts stilhed og afsluttes med en salme. Præsten kan deltage.

Hvis dødsfaldet sker i en weekend / i en ferie

- Den medarbejder der først får kendskab til dødsfaldet kontakter ledelsen, klasselærer og klassens SFO-pædagog.
- Klasselæreren sender information til klassens elever og deres forældre via AULA.
- Personalet informeres via AULA.
- Den første skoledag efter weekenden/ ferien gennemføres ovenstående forløb i det omfang det giver mening.

Ved bisættelsen / begravelsen

- Der flages på halvt på Bregnbjergskolen
- Der er bestilt bårbuket fra skolen. (Sekretæren bestiller)
- Skolen deltager i nødvendigt omfang.

Kontakt til hjemmet

- I form af et lille besøg af klasselærer eller en kollega tæt på afdøde, medbringende en blomst, evt. tegning eller breve fra klassekammerater.

Hvis en medarbejder dør

Hvis dødsfaldet sker på en skoledag

- Der flages på halvt på Bregnbjergskolen.
- Ledelsen underretter personalegruppen – personligt og via AULA.
- Når alle skolens elever er underrettet i klasserne, samles elever og personale til en kort mindehøjtidelighed i aulaen, hvor der afholdes et minuts stilhed og afsluttes med en salme
- Ledelsen udsender besked til elevernes forældre via AULA og orienterer om dødsfaldet.
- Klasselærer/lærer/pædagog eller en person, som er tæt på klassen/gruppen har den berørte klasse/gruppe hele dagen efter dødsfaldet
- Lad børnene tale om det, de tænker og føler. Vær konkret om det, der er sket
- Sørg for, at ingen kommer hjem til et tomt hus, når det gælder indskoling. Husk brug af SFO.
- Som afslutning på dagen afholdes der et kort møde i personalegruppen

Hvis dødsfaldet sker i en weekend/ i en ferie

- Personalet informeres via AULA inden begravelsen, så der er mulighed for at deltage.
- Ledelsen udsender besked til elevernes forældre via AULA og orienterer om dødsfaldet.

Ved bisættelsen/begravelsen

- Der flages på halvt på Bregnbjergskolen.
- Der er bestilt en krans m/bånd fra skolen. (Sekretæren bestiller)
- Kollegaer deltager i det omfang, det er praktisk muligt.

Konkrete handlinger

- Kontoret sørger i samråd med ledelsen for dødsannonce
- Ledelsen besøger de efterladte i hjemmet
- Ledelsen sørger for, at der informeres i Skolebestyrelsen og Forvaltningen

Hvis et barn mister søskende / forældre

Når klasselæreren/skolen/SFO er informeret om dødsfaldet kontakter klasselæreren – om muligt – barnets familie og evt. klassens kontaktforældre/klasseforældrerådet.

Hvis dødsfaldet sker i en weekend / i en ferie, er det vigtigt at ledelsen, klasselæreren og SFO personale informeres.

Kontakt til hjemmet skal ske hurtigst muligt (primært klasselærer):

- Fortælle om, at der vil blive talt åbent om dødsfaldet i klassen
- Orienter om hvordan eleven kan blive støttet i skolen.
- Aftale et besøg hvis hjemmet er indforstået med dette. Medbring evt. en buket eller en ting til eleven (bamse etc.)
- Hjemmet skal oplyses om, at der er mulighed for at få hjælp til elevens sorgforløb via PPR, psykolog eller via sorggrupper.
- Efter ca. 3 uger kontaktes hjemmet m.h.p. på en opfølgning.

Er omstændighederne, at et barn akut skal informeres i skolen, bør det ske efter retningslinjerne i bilag 1.

Når skolen/SFO får meddelelse om dødsfaldet, orienteres personalegruppen mundtligt og via AULA.

I klassen/gruppen

I skolen orienteres barnets klasse af (primært) klasselærer, og der tales om, hvad klassen kan gøre for at hjælpe barnet igennem forløbet.(bilag Y)

I SFO orienteres barnets gruppe og de øvrige børn af gruppernes fast tilknyttede voksne. (bilag 2)

Tal åbent om dødsfaldet i klassen/gruppen efterfølgende

Fortæl om muligt, hvad der er sket. Forbered kammeraterne på, at eleven kan være mere sårbar end ellers og at de derfor bør vises ekstra omtanke (bilag).

Der gives støtte til klasselæreren og øvrige implicerede ansatte fra ledelsen.

Ved bisættelsen / begravelsen

- Der er bestilt båretbuket fra skolen. (Sekretæren bestiller).
- Skolen deltager om muligt i nødvendigt omfang.

Opfølgning

- Klasselæreren/SFO personalet tager sig særligt af eleven.

- Vær opmærksom på elevens sorgreaktioner:
Nogle bearbejder hurtigt sorgen efter, at dødsfaldet er blevet kendt. Andre vil først få mærkbare reaktioner efter. Respekter forskellige reaktionsformer.
- Skyldfølelse er typiske udslag af sorgreaktioner hos børn og unge mennesker. Hos børn forbindes skyldfølelsen ofte med, om de fortsat kan lege og have det sjovt. Både hos børn og teenagere forbindes den tit med "magisk tænkning": Døde hun på grund af noget jeg sagde eller gjorde? I denne sammenhæng er rådgivning og vejledning meget vigtig.
- Sker dødsfaldet i ferien, gennemføres det, der er muligt af proceduren efter skolestart.
I SFO starter proceduren umiddelbart efter dødsfaldet.
- Hvis en elev på skolens mellemtrin mister én af sine nærmeste, kan der tages kontakt til SSP-medarbejder, hvis denne har haft kontakt til eleven tidligere.
- Det er vigtigt med kollegial støtte og hjælp
- Vær opmærksom på elevernes forskellige reaktioner
- Samtaler i klassen/gruppen, hvor man sætter ord på tanker og følelser i forbindelse med det skete, vil have stor betydning

Hvis der sker en ulykke

Forholdsregler på ulykkesstedet

- Giv førstehjælp
- Alarmer **1-1-2** og skolen for nødvendig ekstrahjælp
- Afskærm eleverne fra ulykkesstedet
- Hent klasselærer/pædagog om nødvendigt

Ved ulykker udenfor skolen

- Sørg for hjemtransport til skolen
- Eleverne samles på skolen
- Forældre kontaktes med henblik på afhentning, så ingen elever går alene hjem

Underretning

- Ledelsen underretter elevens/elevernes hjem om ulykken
- Ved ulykker med dødelig udgang underrettes familien af politiet, evt. sammen en lærer/pædagog eller skolens ledelse
- Ledelsen informerer personalet så hurtigt som muligt – personligt og via AULA.
- Ledelsen giver klassens forældre og pressen samme information
- Lad eleverne snakke om det, de tænker og føler

Opfølgning

- Eleverne skal have ærlige oplysninger om, hvad der er sket
- De implicerede tilbydes psykisk førstehjælp.
- Klasselærer og SFO-personale aftaler indbyrdes, hvem der gør hvad.
- Reaktionsmønstre efter ulykken er ikke ens. Vær opmærksom på, at mange, som ikke umiddelbart ser ud til at reagere, kan få reaktioner senere
- Registrer nøje evt. fravær, når eleverne efter ulykken kommer tilbage på skolen. Undersøg om fraværet har sammenhæng med oplevelser i forbindelse med ulykken
- Ved skader, der fører til længere sygehusophold for et barn, holder klasselæreren kontakt med hjemmet
- Hvis et barn får varige mén efter ulykken, følges dette specielt op af klasselæreren mht. til genforening med klasse-/skolemiljø
- Hvis det drejer sig om en elev på mellemtrin, kan der tages kontakt til SSP-medarbejder, hvis denne har haft kontakt til eleven tidligere
- Skolelederen underretter skolebestyrelsen

Hvis ulykken sker i en weekend / i ferien, vurderes det, om dele af ovennævnte procedure skal gennemføres næstfølgende skoledag / efter skolestart

Information om dødsfald.

Procedure over for det enkelte barn, som har mistet søskende / forældre

- Lad den, som formidler budskabet, være en, som barnet stoler på eller har tillid til, fortrinsvis klasselæreren/pædagogen, evt. i samarbejde med familien
- Før budskabet gives, bør man, gennem politiet eller andre, have skaffet sig tilstrækkelig information til, at man kan besvare spørgsmålet om, hvornår og hvordan dødsfaldet skete.
- Budskabet bør gives åbent og direkte, men med nogen tid til mental forberedelse. Det er ikke hensigtsmæssigt at udsætte formidlingen af budskabet til skoledagens slutning, eller udsætte at fortælle om alvoren i situationen, til barnet er kommet hjem.
- Der må afsættes tid til at sidde med barnet, efter at budskabet er givet, hvor de reaktioner, som måtte komme, får udløb.
- Lad ikke barnet være alene, giv gerne trøst, som falder naturlig. Fysisk kontakt kan have en beroligende effekt, men det bør respekteres, hvis vedkommende ikke ønsker en sådan nærhed.
- Efter at budskabet er givet, er det vigtigt, at medarbejderen kan følge vedkommende hjem eller til det sted, familien opholder sig.

Orientering af barnets klasse/gruppe

- Eleverne kan sidde i rundkreds, således at alle kan se hinanden.
- Ekstra lærer(e)/pædagoger kan fungere som observatører, dvs. er specielt opmærksomme på elevernes reaktioner og behov for hjælp og støtte.

Lærerens/pædagogens opgave:

- Introduktion (beskriv formål med samtalen)
- Fakta (hvad er der sket)
- Tanker og reaktioner får frit løb
- Supplerende information (evt. info om alm. eftervirkninger)
- Afslutning (opsamling og afrunding af samtalen)
- Holder egne meninger tilbage
- Lytter, ser på, accepterer, indgyder tillidsfuldhed
- Undgår færdige løsninger

Regler

- Række hånden op for at få ordet
- Kun tale om den sag, der er taget op
- Ikke bruge mishagsytringer/ - tegn når andre siger/ mener noget
- Give plads til følelsesytringer (gråd, latter, vrede)
- Det, som siges i rundkredsen, bliver ikke debatteret/ fortalt videre
- Det er helt tilladt at afstå fra at sige noget, men alle skal have mulighed for at få ordet.
- Aftaler kan indgås, kan evt. følges op/ justeres

Bilag 3

Eksempel på brev til hjemmet.

Bregnbjergskolen d.

Klassen har i dag fået den sørgelige meddelelse at XX er død.
Det skete i dag (i går) på grund af.....

Vi har brugt meget tid på at snakke om det, der er sket, og vil også gøre det i tiden fremover.

Når en person dør, kan et barn være påvirket i længere tid herefter.
Børn reagerer på forskellig måde efter et dødsfald. Fx vil nogle børn ikke snakke om dødsfaldet, men lader som om intet er hændt. Nogle børn græder meget – er rastløse og urolige, andre har svært ved at koncentrere sig og andre får fx ondt i hoved eller mave.

Vi må derfor i fællesskab være opmærksom på at lytte til børnenes signaler, uden at gøre det til et problem.

Det vil være af stor betydning for børnene, at man også i hjemmet taler åbent om det indtrufne.

I er meget velkomne til at kontakte mig, hvis I har brug for en snak.

Med venlig hilsen

Klasselærer/pædagog

Tlf.nr.

Bilag 4

Efterreaktioner på traumer - kortsigtet

Når et barn har oplevet/været vidne til eller været konfronteret med en begivenhed, som involverer død/dødstrussel eller alvorlig tilskadekomst rettet mod personen selv eller andre, er det vigtigt at være opmærksom på, om barnet har:

Psykiske symptomer

- aggressivitet
- angst/frygt
- overdreven kontrol med hensyn til sig selv og omgivelserne
- overdreven brug af magi og overtro
- hjælpeløshed/passivitet
- angstpræget, klæbende kontakt
- manglende formuleringsevne
- skyld/skam
- udtrykker fremtidspessimisme
- hævnplaner
- nærtagenhed

Fysiske symptomer

- appetitløshed
- søvnløshed
- ulidelig træthed
- hjertebanken
- diverse smerter i kroppen
- sukken
- hysterisk latter
- isolerer sig
-

Efterreaktioner på traumer – langsigtet

Reaktionerne varierer afhængigt af barnets alder. Evnen til at mestre traumet skal ses i relation til barnets opvækstvilkår, netværk og fysiske tilstand.

Sorgreaktioner

Mennesker udtrykker sorgen forskelligt. Men følgende symptomer kan være udtryk for sorg:

Fysiske symptomer

- Appetitløshed
- Vægttab
- Søvnløshed
- Ulidelig træthed

- Hjertebanken
- Diffuse smerter i kroppen
- Ustandselig sukken

Psykiske symptomer

- Skyldfølelser
- Angst
- Vrede
- Oplever verden som gennem en tyk glasvæg
- Følelse af at bevæge sig i spring mellem nutid og fortid
- Forestilling om, at kunne gøre den sorgfremkaldende begivenhed ugjort
- Oplevelse af følelser af ukendt styrke, ofte modsat rettede følelser
- Springende følelser: vrede, galgenhumor, angst....

Værd at huske

- Bearbejdelsen af sorg er en lang proces over mange måneder, år.
- Der er både psykiske og fysiske lægende kræfter i gråd.
- Sorgen er kraftigst ved højtider og mærkedage.
- Sorg kan føre til en krise, men gør det ikke nødvendigvis

Gode råd om psykisk førstehjælp

- Vær aktiv i støtte og omsorg.
- Aflast og beskyt mod stressende påvirkninger, stærke indtryk, nysgerrige m.v.
- Undgå falsk trøst og friske bemærkninger
- Brug tid – lyt
- Støt om nødvendigt personen i at fortælle.
- Lad være med at dramatisere, kritisere, korrigere og bremse følelser.
- Accepter reaktionerne.
- Hjælp den ramte med at få struktur på oplevelsen og den nære fremtid.

Værd at huske.

- Det centrale begreb er tab
- Tab kan føre til en krise, men gør det ikke nødvendigvis.
- Tab fører altid til sorg.
- Sorg, der ikke gennemarbejdes, bliver patologisk, dvs. gør personen mindre livsduelig.

Sorgens fire faser

1. Chokfasen

Chokfasen kan vare fra et kort øjeblik til flere døgn. Under chokfasen holder personen af al kraft virkeligheden på afstand. Ofte kan den, der er blevet ramt, virke behersket på overfladen, men under den, er alt kaos.

Vedkommende kan bagefter have svært ved at huske, hvad der er blevet sagt eller sket.

2. Reaktionsfasen

Reaktionsfasen kan siges at begynde, når den ramte tvinges til at erkende det skete. Der sker her en voldsom omstilling af hele det psykiske apparat, som har til opgave at integrere virkeligheden på en så funktionel måde som muligt.

3. Bearbejdningsfasen

Denne fase indtræder måske et halvt til et helt år efter traumet. Nu begynder individet atter at vende sig mod fremtiden i stedet for, som tidligere, at være totalt optaget af traumet og det forgangne.

4. Nyorienteringsfasen

Nye interesser har erstattet det tabte. Den vaklende selvfølelse er blevet genoprettet, de skuffede forhåbninger er blevet bearbejdet. Alt dette sker under forudsætning af, at vedkommende har kunnet arbejde sig igennem krisen.

Om tab og om sorgens følelser

Skrevet til dem, som har brug for at forstå den nødvendige smertes betydning i den lægende proces.

I ethvert menneskes liv er der adskillige tab, som det er nødvendigt at bearbejde følelsesmæssigt for at kunne fortsætte et liv i almindelig balance. Det at blive forladt enten ved et dødsfald eller en skilsmisse, at sige farvel til sit gamle fortrolige hjem, at få et handicappet barn, selv at blive kronisk handicappet eller livstruende syg, er eksempler på tab, som i en periode kan få en til at føle, at livet ikke er værd at leve. Tabet forårsager et sår i sjælen, et sår, som normalt læger, hvis sorgen over det skete forløses i gråd, vrede og fortvivlelse.

Tabet kan ryste sjælen på en så voldsom måde, at sorgens følelser kan blive til en **krisetilstand**, hvor man har brug for hjælp fra sine nære. Man mister for en tid kontrollen over sine følelser, bliver angst, brister pludselig i gråd eller bliver vred uden grund. Dette er både sundt og naturligt, men for mange mennesker er det foruroligende og kan få en til at overveje, om man er ved at blive sindssyg. Oplevelsen af kaos og uvirkelighed, "det er ikke mig, dette er sket for", fornemmelsen af at se den afdøde på gaden eller høre vedkommendes stemme er også normalt i den forstand, at det opleves af mange mennesker i dyb sorg.

Sorgen har sit forløb, således at man efterhånden kan adskille sig fra det, man har mistet, og dermed blive i stand til at knytte nye bånd, finde nyt livsindhold og lære de nye færdigheder, der skal til for at mestre en anden slags liv. Svære tab betyder nemlig, at man aldrig bliver den samme som før. Derfor er det at sørge hårdt arbejde.

Man kan betragte sorgarbejdet som **fire opgaver**, man skal løse på mange forskellige niveauer i det tidsrum, der skal til for at nå til et nyt liv. Et liv som enlig, et liv med et handicappet barn, et liv, hvor man har en livstruende sygdom med sig, hvor man skal kunne fungere med et handicap eller måske som arbejdsløs. Lige meget, hvad man mister – sorgarbejdet er det samme, men det kan opleves meget forskelligt alt efter, hvem det er, der har mistet hvad, hvordan og hvornår i livet.

Sorgarbejdets første opgave er, at du må erkende, hvad der er sket, og det er specielt i begyndelsen svært, fordi uvirkelighedsfølelsen kan være stor, når din sjæl er blevet rystet. Efterhånden trænger erkendelsen af det skete igennem, selv om det kan tage lang tid, inden tabets omfang bliver klart for dig. Nye erkendelser vil dukke op igennem hele sorgprocessen, som desværre kræver tid, vilje og energi.

Når erkendelsen af tabet efterhånden når dig, overvældes du af **fortvivlelse**, måske af fysiske smerter. Følelsen af ensomhed blandes med ængestelse over det, der er sket med dig, og som vil ske med dig. Specielt i begyndelsen er sorgens følelser ofte på en pinagtig måde blandet både med **skyldfølelse** over, at du gjorde, som du gjorde, og **vrede** rettet mod de personer, som har haft med din tragedie at gøre f.eks. læger, hospital, venner, slægtninge – muligvis Gud, og måske også mod den, der har forladt dig. De tilbagevendende spørgsmål, som er helt naturlige for os alle er:
Hvorfor skete det ? Hvorfor mig ?

En anden opgave er med andre ord, at du giver dig hen i dine følelsers vold – at græde, hulke, fortvivle og rase – følelser, der, som tidligere nævnt, specielt i begyndelsen kan være skræmmende, men som er den sunde naturlige forløsning. Det er den kraft, der i længden læger dine sår i sjælen, som det traumatiske tab har forvoldt sig. **Den dybe hulken er livgivende**. Det er

måden, du får styrke til at give slip på det, du har mistet, for langsomt at kunne vende dig imod nyt. Det er almindeligt, at sørgende frygter, at de dermed mister kontrollen og må give op. Det forholder sig modsat. Ingen kan hulke mere end max. 10 minutter ad gangen, og den dybe gråd er så muskel-afspændende, at du får fornyet kraft til at handle.

Når du er blevet ramt i din sjæl, mister du for en periode tilliden til din verden, og en del af sorgarbejdet er at genvinde den, så angsten for livet ikke tager over. Vores forhold til andre er afgørende for, at vi kan genvinde den almindelige balance. Isolerer du dig i din sorg, har du et ekstra problem, fordi ensomhed forlænger sorgprocessen.

Den tredje opgave er at lære noget nyt. For de fleste af os betyder det at **etablere et tættere forhold til andre mennesker**, således at man kan dele sorgens følelser med andre. De fleste er villige til at lytte, men når så mange sørgende har svært ved at finde det forstående netværk, når de første måneder er gået, er det, fordi de pårørende tror, de skal gøre noget – at det ikke er nok at lytte omsorgsfuldt til sorgens følelser. Derfor bliver du nødt til at lære den nye færdighed, det er, at bede om hjælp på den rigtige måde. Du er med andre ord nødt til at bede dine pårørende om at besøge dig, og du må spørge dem, om du må tale med dem om dit tab, fordi det hjælper dig. At sørge sammen med andre lindrer smerten og giver dig mulighed for at genvinde tilliden til dit liv igen. Du bliver således nødt til at lære noget nyt, da du ikke er den samme, som før du blev ramt.

Du skal normalt aldrig undgå at tale om dit tab, og du bør heller ikke undgå genstande eller steder med smertelige genkendelser. Kun ved at se tabet i øjnene kan du på længere sigt formindske smerten. Beroligende midler, antidepressiv medicin eller alkohol kan midlertidigt bedøve din sorg, men de forlænger kun processen.

Den fjerde opgave er efterhånden at **vende dig mod fremtiden** og dermed adskille dig fra det, du har mistet.

Denne proces foregår hele den lange og pinagtige sorgperiode, hvor der ikke findes smutveje.

Sorg er en del af livet, og det er muligt at komme styrket gennem den nødvendige smerte, fordi du i dit møde med de kaotiske følelser og tanker får et mere afklaret forhold til det faktum, **at ingen kender dagen, før solen går ned.**

Litteraturhenvisning: Den nødvendige smerte. Munksgård, 1987.

Marianne Davidsen-Nielsen og Nini Leick.

Litteraturliste

Billedbøger:

Brandt, Aage:Hvor går man hen, når man går bort
 Crowther, Kitty:Døden og englen
 Crowther, Kitty:Mig og ingenting
 Durant, Alan:Til evig tid
 Ende, Michael:Ophelias skyggeteater
 Maddern, Eric:Døden i en nøddeskal
 Nilsson,Ulf:Farvel hr. Muffin
 Ringtved, Glenn:Græd blot hjerte
 Scherfig, Lilja:Peter og postbudet
 Schopf, Sylvia:Afsked med Pjuske
 Winding, Thomas:Bedstemor i himlen
 Aakeson, Kim Fupz:Drengen, der lå i sin seng, mens hans far...
 Aakeson, Kim Fupz:Paradis
 Aakeson, Kim Fupz:Pigen, der skulle vælge
 Aakeson, Kim Fupz:Så blev farfar et spøgelse

Skønlitteratur:

Indskoling:

Bejder, Peter:Læs om begravelse
 Brandt, Hanne:Skyskibet
 Gammelgaard, Per:Ane får et chok
 Hartung Nielsen, J.:Sille, Elo og mormor (Grøn Dingo)
 Martin, Guni:Marvi Myrebjørn finder nyt håb
 Martlev, Ingrid:Farvel Rosa (Gul Dingo)
 Nørgaard, Inga:Med Christian til begravelse
 Oscar K.:Børnenes bedemand

Mellemtrin:

Abrahamsen, Aase:Det var ikke min skyld
 Bexell, Eva:En ven er en ven
 Brandt, Hanne:Den blå cykel
 Herzog, Anette:Kaptajn i morfars have (Blå Dingo)
 Højer Mikkelsen, Henrik: Du må ikke dø, mor
 Lauridsen, Irma:Er alting forbi? (Blå Dingo)
 Lian, Torun:Maria langt borte
 Lindboe, Karin:Stella for evigt
 Lindgren, Astrid:Brødrene Løvehjerte
 Lyhne, Mogens:Giv slip, Danny
 Martlev, Ingrid:Farvel Rosa
 Park, Barbara:Bare 2 cm flamingo
 Pedersen, Henrieth:Månestien
 Shearer, Alex:På den anden side
 Smith, Doris B.:Husker du smagen af brombær (kl.sæt)
 Varmer, Hjørdis:Historien om Rusti
 De små fagbøger:Døden
 16.8 Der var engang vi ikke var her

Højtlesning:

Elias, Bettie:Aldrig mere

Helledie, Lise:I himlen går mænd med kjoler
Henmo, Sverre:Når dinosaurer græder
Højer Mikkelsen, Henrik: Du må ikke dø, mor
Leth, Wivi:Engle græder ikke
Oscar K.:Børnenes bedemand
Stark, Ulf:Da jeg besøgte himlen
Varmer, Jette:Tusmørketræet

Noveller/digte:

For evigt borte (Digte)
Solsort og snefnug (Noveller(depot A))

For lærere:

Sorgens ansigt: den nødvendige samtale ... (lærebibl.)
Runvik, Margarethe: Papa ville ikke leve (lærebibl.)

Kærlighed og sorg Børn om mors og fars død
Dyregrov, Atle: At tage afsked
Kærlighed og sorg
Buus-Hansen, Palle: Ud af livet: når nogen dør
Labbé, Birgitte: Livet og døden
Wille, Gunnar: Dør: en lille bog om døden
Nygaard, Jens Jørgen: Død og begravelse
Finch, Anne-Marie: At miste sin mor